

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114218499
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114218499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci žalobcu D. proti žalovanej X. za účasti T. ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastúpeného advokátom A., o zaplatenie 402,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. novembra 2014, č.k. 19C/40/2014-36, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím rozsudkom žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal, aby mu žalovaná zaplatila 402,28 Eur s príslušenstvom, zamietol. Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že dňa 28.08.2006 uzatvorila žalovaná so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť jej úver vo výške 6.620,- Sk a žalovaná sa zaviazala splácať v 12-tich mesačných splátkach vo výške 697,- Sk. Z výzvy na zosplatenie úveru zo dňa 26.04.2012 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie úveru čerpaného na základe tejto úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca predložil výpis z účtu žalovanej, kde posledné čerpanie realizovala žalovaná dňa 26.10.2009. Okresný súd konštatoval, že žaloba v predmetnej veci bola uplatnená na súde 11.08.2014, ale dlh z úverovej zmluvy mal byť uhradený v 12-tich splátkach, teda najneskôr do 28.09.2007. K premlčaniu uplatneného nároku teda došlo dňom 28.09.2010. Z toho dôvodu mal okresný súd za to, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej doby na premlčanie, pokiaľ ide o zostatok predmetného úveru, na ktorú okolnosť v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. musel súd prihliadnuť a z tohto dôvodu žalobu zamietnuť. Zdôraznil, že zo zaužívanej súdnej praxe vyplýva, že súd sa môže zaoberať námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalujúceho účastníka. V takomto prípade sa uprednostňuje hľadisko procesnej ekonómie. Podľa tejto praxe, ak súd zistí, že uplatnený nárok je premlčaný, neskúma existenciu subjektívneho práva, ale vychádza z toho, že i tak by bola žaloba z dôvodu premlčania zamietnutá. To, že by žalobca so žalovanou uzavrel aj platnú zmluvu o revolvingovom úvere, okresný súd nemal za preukázané. Takúto zmluvu, ktorej obsah a podmienky by mohol súd posúdiť, žalobca nepredložil, hoci na predloženie dôkazov bol riadne v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. vyzvaný. V žalobe odkazuje na úver č. XXXXXXXXXXXX, avšak ten sám osebe nemožno považovať za zmluvu. Žalobca predložil iba návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy a úverové zmluvné podmienky bez toho, že by bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná mala v úmysle uzatvoriť aj revolvingovú zmluvu, a že sa k nej a za akých podmienok zaviazala k plneniu z tejto zmluvy, pretože nezrozumiteľný, rozmazaný

text v dolnej časti úverovej zmluvy, z ktorého nie je možné zistiť jeho obsah ani za pomoci lupy, nemožno považovať za platne uzavretú zmluvu, ale ani za súhlas s úverovými všeobecnými podmienkami. Z textu nie je možné vôbec zistiť, čo bolo obsahom tohto dojednania. Preto ho okresný súd považoval za absolútne neplatný právny úkon. Z tohto dôvodu dospel okresný súd k záveru, že do úvahy by prichádzalo nanajvýš vrátenie bezdôvodného obohatenia, ak by súd vychádzal z toho, že žalovaná prečerpala úverové prostriedky poskytnuté žalobcom. Posledné prečerpanie podľa pripojeného výpisu z účtu sa realizovalo 26.10.2009. Keďže bezdôvodné obohatenie sa premlčuje najneskôr v 3-ročnej objektívnej lehote, bolo by potrebné z hľadiska úspechu žaloby podať ju na súde do 26.10.2012, čo sa však nestalo. Okresný súd tiež uviedol, že ak by aj zobral do úvahy, že v danom prípade by bolo možné vychádzať z úverových zmluvných podmienok, ktoré žalobca predložil, potom treba dať do pozornosti, že nárok žalobcu by bol premlčaný aj v takomto prípade, pretože podľa týchto podmienok (hlava 9) je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver (RU), a to v pravidelných mesačných splátkach, vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu, a teda k poskytnutiu RU. Premlčacia doba jednotlivých splátok prečerpaného úveru tiež uplynula a žalobný nárok by bol premlčaný aj v takomto prípade. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1 O.s.p. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel. Uviedol, že uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX a súčasne zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ale účinnosť bola odložená od momentu prvého čerpania finančných prostriedkov z úverovej karty. V uvedenom revolvingovom úvere bola definovaná výška úverového rámca 497,90 Eur. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že jeho nárok je premlčaný, nakoľko dňa 26.04.2012 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, t. j. úver zosplatnil, v dôsledku čoho bola žalovaná povinná zaplatiť svoj dlh jednorazovo, s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného mal za to, že svoj nárok na súde mohol uplatniť do 26.04.2015, pričom žalobný návrh bol podaný dňa 11.08.2014.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobca v konaní nepredložil žiadnu úverovú zmluvu, resp. listinu, na základe ktorej by došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca v postavení dodávateľa vnútil spotrebiteľovi iný úkon, než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom, ktoré nemožno prečítať ani za pomoci lupy, sa poskytovateľ finančných služieb pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, čo pokladá za zavádzanie spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca uviedol, že žalovaná aktiváciou karty prejavila slobodne a vážne svoju vôľu uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, s týmto nesúhlasil a mal za to, že absolútne neplatný právny úkon nemožno dodatočne schváliť (ratihabícia). Takýto právny úkon nemôže byť ani konvalidovaný naplnením odkladacej podmienky. Uviedol, že súd prvého stupňa správne posúdil návrh žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako premlčaný podľa Občianskeho zákonníka. Za nesprávny považoval i názor žalobcu, v zmysle ktorého premlčacia doba začala plynúť odo dňa 26.04.2012, teda odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, nakoľko súd prvého stupňa posúdil zmluvu o revolvingovom úvere ako neplatný právny úkon, v dôsledku čoho teda žalobca nemohol vyhlásiť predčasnú splatnosť tohto poskytnutého úveru. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. Vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V danej veci sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplata 402,28 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 80,55 Eur a úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 402,28 Eur od 02.08.2014 do zaplata a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná čerpala revolvingový úver spolu vo výške 1.285,36 Eur, žalobcovi vrátila len

čiasťku 358,70 Eur. Z tohto dôvodu pristúpil listom zo dňa 26.04.2012 k zosplatneniu úveru s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 483,31 Eur.

Súd prvého stupňa zmluvu o revolvingovom úvere považoval za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko žalobca napriek výzve v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. na predloženie dôkazov, preukazujúcich jeho tvrdenia, predložil iba návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy a úverové zmluvné podmienky bez toho, aby bolo jednoznačne preukázané, že žalovaná mala v úmysle uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere, a že sa k nej a za akých podmienok zaviazala k plneniu z tejto zmluvy, nakoľko text v dolnej časti úverovej zmluvy je rozmazaný, nezrozumiteľný, jeho obsah nie je možné zistiť ani za pomoci lupy, preto nie je možné uzavrieť, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. Z pripojeného výpisu z účtu žalovanej vyplynulo, že posledný výpis z účtu realizovala 26.10.2009, a keďže nárok navrhovateľa bolo možné posúdiť nanajvýš ako vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvého stupňa mal za to, že premlčacia objektívna 3-ročná doba uplynula najneskôr dňa 26.10.2012. Pokiaľ žalobca podal žalobu na súde dňa 11.08.2014, bolo to po uplynutí uvedenej premlčacej doby a súd s poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. musel ex offo prihliaďnúť na premlčanie jeho nároku.

Odvolačím súd sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, s jeho skutkovými zisteniami i právnym posúdením danej veci. Odvolačím súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a konštatuje, že súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy predložené navrhovateľom každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, odôvodnil, ktoré z tvrdení navrhovateľa mal preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietky žalobcu, uvedené v podanom odvolaní, preto nemohli v danej veci priviesť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolačím súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania, potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 O.s.p. tak, že žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, ktorému by patrila náhrada trov odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odporkyni žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovanej nepovažoval odvolačím súd za účelne vynaložené.

Zásada účelnosti trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva je vyvoditeľná zo všeobecných zásad efektivity a spravodlivosti občianskeho súdneho konania ako celku a z ústavnoprávneho princípu proporcionality, chrániaceho primeranosť ako hodnotu právneho štátu. Primeranosť súvisí s rozumnosťou v práve, ktorá je chápaná ako vyhľadávanie praktickej rovnováhy v rámci aplikácie práva (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo/9/2013). Odvolačím súd dospel k záveru, že trovy konania, uplatnené vedľajším účastníkom na strane žalovanej, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, nie sú v danej veci účelne vynaloženými trovami. Vedľajší účastník, zastúpený advokátom, hromadne vstúpil do viacerých obdobných vecí, pričom v písomnom vyjadrení k odvolaniu citoval výlučne závery súdu prvého stupňa, ktorý žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, uvádzal výňatky z rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa následne stotožňoval. Za tejto situácie, keď žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. sa javí zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej advokátom v danej veci, ktoré napĺňa charakteristiku tzv. hromadných vecí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. Uvedený záver má za následok konštatovanie neúčelnosti trov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by mal inak na ich náhradu právo.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.